

[Handelsministeren.]

har der ogsaa altid været Rift om Arealer til at dyrke Sukkerroer paa, og af den Omstændighed, at man i de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, har de højeste Ejendomspriser, faar man ogsaa, som jeg har sagt, Indtrykket af, at Sukkerroedyrkingen er en Dyrkning, som de paagældende Landmænd sætter Pris paa. Hvorvidt det kan siges at have været straalende Udbytte eller ikke, er en Sag for sig. Jeg mener, at det har været en Dyrkning, de paagældende har kunnet staa sig ved, og i hvert Fald for sidste Aars Vedkommende foreligger der Opgørelser over, hvad Jordrenten har været paa de Arealer, som Sukkerfabrikkerne har dyrket Roer paa. Den er helt oppe paa 12 pCt. Man kan derfor ikke sige, at det er saadan urimelige Forhold, Staten har stillet Roedyrkerne over for ved de Ordninger, der har været truffet.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde videre, at de Ordninger, der var truffet for Landbruget, altid har ligget oppe paa Kanten af det, som kunde holde i økonomisk Henseende. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem skal fastholde dette, og heller ikke i det foreliggende Tilfælde. Det, der bevirker, at vi her diskuterer denne Sag paa den Maade, vi gør, er ikke, at Staten har villet give de paagældende Roedyrkere en daarlig Placering eller har givet dem en daarlig Placering, men det er, at der har været Misvækst, det maa man ikke glemme; naar Talen nu er om at fordele Millionbeløb til Roedyrkerne, er det alene, fordi der har været Misvækst her i Landet. Hvis det ikke havde været Tilfældet, tvivler jeg meget om, at Rigsdagen vil have givet sit Samtykke til, at 4 Mill. Kr. blev brugt paa den Maade, her er Tale om at bruge en Del af dem paa eller, som nogle af Talerne mente, at bruge hele Beløbet paa. Nej, glem ikke, at det er et Misvækstforhold, der kommer i Betragtning, og aldeles ikke dette, at man ved de Love, man har vedtaget, har givet Roedyrkerne en ringere Betaling for deres Varer, end de normalt kunde være tjent med at faa; for hvis det er Tilfældet, hvis man mener, at Roedyrkerne her i Landet normalt skal placeres paa anden Maade end hidtil gennem de Love, der er vedtaget, har jeg den Opfattelse, at det vil være umuligt i Længden at opretholde den Ordning, vi har med

Sukkerroedyrkerne og Sukkerproduktion her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at Handelsministeren kunde ikke være bekendt at sikre Fabrikkerne de 4 pCt. (Afbrydelse). Det hørte jeg, han sagde. Det er slet ikke det, Lovforslaget gaar ud paa; den Sikring af Fabrikkerne økonomisk, som det ærede Medlem taler om, har det ærede Medlem selv været med til at stemme for. Det kan jeg virkelig ikke ændre ved, det lader sig ikke gøre, jeg har ingen Mulighed for at ændre ved dette Kontraktforhold.

Jeg skal derefter gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby). Han sagde, at der maatte være en mægtig Fortjeneste paa de 55 000 t Sukker, jeg tror ogsaa, det ærede Medlem gav Udtryk, i nogen Maade i hvert Fald, for, hvor stor Fortjenesten kunde blive. Jeg skal heroverfor sige til det ærede Medlem, at det Sukker, der maaske nu er indført, er Raasukker, ikke færdigt Melis, og den Pris, der betales for Raasukkeret, maa forhøjes med Omkostningerne ved at fabrikere Raasukkeret om til den færdige Melis; desuden er der Indførselstold, det maa man heller ikke glemme, og endelig er den Pris, Fabrikkerne tager ifølge Loven, 33 Øre af Fabrik, egentlig ikke nogen Nettopris, for Fabrikkerne giver en Dekort til de Grossister, som forhandler Fabrikkens Produkt — det er deres Fortjeneste —, saaledes at jeg vil tro, at Fabrikkerne ikke faar mere end, jeg tør ikke ganske hæfte for Tallet, 31 Øre.

Det ærede Medlem Hr. Koefoed talte om, at Bornholm havde en vanskelig Stilling, fordi vi aldrig fik Sukkerordning for Bornholm. Det kan være rigtigt nok, og det kan ogsaa være rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Transportvanskelighederne er større for Bornholm end for visse andre Dele af Landet, men jeg kan ikke se, at vi i dette Lovforslag kan træffe Foranstaltninger, der raader Bod paa dette. Derimod kan vi vist alle være enige om, at hvis der er Mulighed for ved Lejlighed at give Bornholm en Haandsrækning paa en eller anden Maade, vil der være Enighed om at gøre det. At forfordele nogen kan der allermindst være Tale om, naar det er Bornholm, det drejer sig om.